

pegebe Ord, fordi vi derved ville give tilkjende, at Hans Majestæt vil værne om vor Frihed og Selvstændighed paa ethvert Punkt, hvor de maatte angribes af Udlandet.

Bille: Jeg har glædet mig over at see denne Adresse fremkomme, fordi det efter min Overbeviisning vilde have været et af de mærkeligste Fænomener, der vilde kunne tænkes, dersom den danske Rigsdag var traadt sammen, efterat en Konge er død, og en anden har bestigeet Thronen, og efterat Krigen er ført os lige ind i Hjertet af Landet, uden at den havde gjort nogen som helst Udtalelse, og uden at den havde søgt at finde noget Udtryk for det, der i saa høi Grad rører og bevæger sig i hele Folket. Vi ere i dette Dieblik den eneste bestaaende Forsamling Nord for Eideren, er der sagt, og heri forekommer mig, ligger der en fuldkommen tilstrækkelig Beføielse, ja, jeg kan gjerne sige Forpligtelse, til i dette Dieblik at tage Ordet; men ved Siden deraf er der endnu nogle særlige Grunde, som gjøre den danske Rigsdag beføiet til at tage Ordet om de Spørgsmaal, der nu igjen ere gjorte til Gjenstand for Tvivl og Strid i vort Fædreland. Den danske Rigsdag staaer i et noget andet Forhold til, hvad der er bragt tilveie paa Monarkiets Omraade end nogen anden Forsamling i Landet. For først at nævne Arvesølgen, saa vil jeg sige, at den danske Rigsdag har kjøbt den Arvesølge, som bestaaer ifølge Thronfølge-loven af 31te Juli 1853, med et meget stort Offer. Den danske Rigsdag har, for at tilveiebringe denne Arvesølgeordning, offret den gamle, Kongelovens, Arvesølge for Kongeriget og Slesvig, og den danske Rigsdag har som Følge deraf en Ret at udtale sig, dersom nu hele denne Arvesølgeordning skulde bryde ved de Angreb, der ere rettede paa den udenfra. Den danske Rigsdag har ligeledes med et stort Offer kjøbt den Forfatningsordning, som er tilveiebragt paa Monarkiets Omraade; den danske Rigsdag har givet ud af sin Haand den store Magt, som var givet den ved Grundloven af 5te Juni 1849, ikke blot for Kongeriget, men for hele Omraadet af Kongens Lande, og den har givet denne Magt og Myndighed hen under den bestemte Forudsætning, at der blev opretholdt paa Monarkiets

Omraade en Forfatning, som ubvirkede sig ad legal Wei. Derfor siger jeg: Den danske Rigsdag har ogsaa i denne Henseende en bestemt Interesse at varetage. Man har tvistet om den rettlige Betydning af det Forbehold eller den Forudsætning, hvorunder Rigsdagen i sin Tid afgav sit Samtykke til Grundlovens Indskrænkning, og jeg skal villig indrømme, at der i saa Henseende kan herske forskjellige Meninger, men derom kan der ikke være nogen som helst Tvist, at vi gav denne Myndighed bort, for at den kunde findes igjen paa et andet Sted, og at den danske Rigsdag lider en moralsk Krænkelse i sin Ret, dersom den Tilstand, til hvis Bedste den gav Myndigheden ud af sin Haand, pludselig forsvinder paa Fællesstatens Omraade ad ulovlig Wei. Begge disse to Muligheder ere bragte os i dette Dieblik særdeles nær; baade Arvesølgen og den forfatningsmæssige Ordning paa Fællesomraadet, saaledes som den var bleven, have været gjorte til Gjenstand ikke blot for Angreb, men for den meest ligefremme Krænkelse. Vi have en Forpligtelse til derom at udtale os, og jeg troer, det vilde være ønskeligt, om vi kunde finde endnu stærkere, kraftigere og mere betegnende Ord end dem, der indeholdes i det foreliggende Adressendkast. Der er navnlig eet Punkt, som jeg vilde ansee det for overordentlig ønskeligt at faae udtalt. Vi ere et lille Land og et lille Folk, og vor Røst kan ikke naae saa vidt om i Verden som vore Modstanderes; disse have, kan man gjerne sige, fylbt Verden med deres Raab, og det er kun meget svage Protester, der ere fremkomne derimod fra dansk Side. Det neutrale Udland, der staaer og seer paa den Kamp, der gaaer for sig, er ikke ret island til at forstaae, i hvilken Grad vi Danske ere overbeviste om, at vi have Retten paa vor Side. Det høres udtalt fra hele Thydsland, ikke som en politisk Overbeviisning, men man kan gjerne sige, som en religiøs Tro, at det er Thydsland, der har Ret ligeoverfor Danmark, og at det er en hellig og retsferdig Nationalitetssag, der kæmpes for. Men det neutrale Udland hører meget Lidet af, hvad der til Gjengjæld siges fra dansk Side, nemlig, at det er os, som værges en haardt angreben og lille Nation imod en stor Nations Lyft til at